

Mistä syntyy hyvä teksti? Tämä seikka on pyörinyt ajatuksissa jo jonkin aikaa. Onko tosiaan niin, että kirjallinen lahjakkuus saadaan geeniperimänä ja äidinmaidosta. Aivan kuten musikaalisuus, jolloin toisilla on rytmiveressä jo syntyessään, kun taas toisilla ei, vai voiko kirjailijaksi tulla ainoastaan kirjoittamalla ja harjoittelemalla, ja käymällä kirjailijakursseja. Lukihäiriöiselle henkilölle tilanne on vielä haastavampi. Tahtoa ja halua olisi, mutta ne kielioppivirheet, joiden vuoksi lukihäiriöinen kouluvuosina joutui tukiopetukseen ja saattoi käydä jopa saman luokan useaan kertaan. Millä mitataan tekstin hyvyys? Kieliopilliset seikat on tietenkin itsestään selvyyttä, mutta, mutta, syntyykö tällöin tilanne, että kirjoittaminen on ainoastaan kielenhuoltoammattilaisten ns. heiniä. Vai mahtuuko siihen joukkoon mukaan tavalliset ihmiset, joilla on halu ja tarve tuoda hengentuotoksiaan julki, puutteineen ja virheineen. Ymmärrämmekö luetun oikein? Osaammeko lukea luetun taakse? Ns. rivien väliin. Teksti on kliinistä, vailla visuaalista vaikutusta, jolloin kirjantarinan ilmeikkyyttä ja vivadekkuutta luodaan muilla keinoin, mikä puolestaan luo omat haasteet. Kritiikin antaminen Lukihäiriöinen henkilö ei suinkaan tee kieliopillisia virheitä tietoisesti eikä tahallaan, vaan niitä tulee. Mikä saattaa johtua monista eri seikoista. Tällöin henkilö saattaa ottaa kritiikin hyvin henkilökohtaisesti ja pahimassa tapauksessa luomisvimma ja palo haihtuu samantien. Ei liene epäselvää, että itse kärsin lukihäiriöstä. Silti aion kirjoittaa omaksi ilokseni virheineen ja puutteineen.